

**Uradnik.** Hm! Le iz prijaznosti do Njih Jim bom erkleral erledigungo, pa ne v slovenski, ampak v kranjski šprahi, katero tudi zastopim. — Naj poslušajo! Oni so tukej ancajgali, da se je Njih gmajna z bližnjo sosesko zglihala za en tal grunta, skoz kterege pelje pecirkna cesta, katero ima Njih gmajna fliht pošodirati. V glihengi pa ni nič na to riksiht vzeto, ali bo entveder Njih gmajna šoderngo pezorgala, ali pa tista, s katero ste se zglihali, ali pa obedve in solidum. Zavolj tega bi lohko ustala kakšna štrita med folmohtarji od gmajn ali med glidami gmajne, in nobeden bi ne hotel ceste pošodirati. Zato ta glihenga ne more bit giltovna, ker tak kontrakt po gezecu ni culesik. Alzo je ta handlunga pod štrafengo in gmajne plačajo 5 gold. štrafenge. Oni so kot purgermajster ali forštant ferantvortni za vse, kar se v gmajni zgodí ali bešlisa v gmajnarski zicungi. Zato se Jim diktira 5 gold. štrafenge, katero naj potem pri gruntarjih ajntrajbajo. — Vidjo, to je inhalt te cušrifte, in vsak, kdor ima le pisl ferštonda, jo bo prec kapiral.

**Župan.** Ne zamerite, zdaj ravno toliko vem, ko poprej. Samo toliko sem razvidel iz nekterih besed, ki so mi po briču znane, da ste moj dopis napak razumeli.

**Uradnik.** Kdo Jim je dal ferbežnost, meni to naprej metati?

**Župan.** Vaše razjasnilo. Prosim, berite dopis!

**Uradnik (jezno.)** Tukaj stoji: „Podpisana županija naznanja, da se je v gmajni tik kantonske ceste nekaj zgodilo. Kos zemlje, ki — itd.“ Se to ne reče v bolj zastopljivi šprahi, kot je iztuhtana slovenska; „podpisana gmajnarska županija ali foršteunga ancajga, da je gmajna ali občina, kakor pravite po slovensko, se zglihala ali pogodila za kos grunta zraven pecirkne ceste? he?“

**Župan.** Božja milost! Kdo Vas je učil slovenščine, „Gmajna“ pomeni „gozd“, nikdar „občine“, „pogoditi se, je kaj družega ko „zgoditi se“ itd. In zato, ker Vi ne umete slovenskega jezika, bomo mi kazeni plačevali. Da, vzemite si učitelja, da Vas v slovenščini „abrihta“, jaz mu dam 5 gold. na mesec iz svojega žepa.

## Dopisi.

**Iz zgornje savinske doline.** — Dolgo nas že tužna zima tlači in nič veselega ne obeta. Navadni pregovor pravi: „Če sv. Jožef zimo odpusti, jo Jenohitnica „Mar. ozn.“ zadrži“; in ta pregovor se je letos opravičil. O sv. Jožefu smo imeli že najlepše in tudi toplo vreme, od 23. do 24. dne t. m. pa je padel tolik sneg, da ga po hribih moška noga celó do kolena meri. Slaba se nam pred oči stavlja in nič dobre prihodnosti ne oznanuje, in ako se koj vreme ne spremeni, ne vemo, s čem si bomo rebra podpirali — to je, kje bomo ljubega kruheka iskali?

**Iz Loža na Notranjskem 26. sušca. \*)** — Nedavno je tudi v našo dolino prišel jako čuden pisatelj! Neznani so mu še prebivalci, zemlja in rast, okolica in kraj, in vendar — o vsem tem vé dosti povedati: to nam spričujejo njegovi spisi v „Novicah“; res čudno! Al bojimo se, da se nam bo ta nova luč svetá v kratkem zamrknila, kajti očividno je, da naš novi vodja ne govori iz lastne skušnje, temuč da le pobira, kar drugi zgubljajo. Temu mora sam priznavati. To nam dokazuje njegov presmešni spis o pintariji in njega računstvu v 2. listu letošnjih „Novic“. Res, da vsakdo lahko ume, da temu ni tako, kakor on govori, vendar

pa ne moremo si kaj, da ne bi vprašali tega razsvetljenca, kje neki je slišal, da so pri nas pintarji za tako malo posodo obročke kupovali, ki si jih lahko za vsakem vrtom v prvem grmu naseka za dolgo časa? Povemo mu tudi, da ne ume, kaj govori, ko dokazuje zgubo pri mali posodi, kajti ravno tu se največ pridobi; porabijo se v to izdelovanje od snega in viharja polomljene hoje, vrhi, odvržki itd. tedaj vsak košček lesa. Ali bi morebiti bolje bilo, da v hosti segnjijejo? — Dalje modruje, da pintarija je sedanjih nadlog kriva. Tudi to ni res! Hiše, kjer se je pred 15 ali 20 leti največ pintarilo, so še danes najpremožnejše, zakaj priredili so tudi dosti pri blagu, in le pri onih je pomanjkanje domá, ki so križem držali roke, ali pa se preveč z vožnjo pečali. Mislim pa, da tudi drugej, morebiti ravno v Š—i, še bolj kličejo, kaj bomo jedli, kaj oblekli; kaj je pa ondi tega krika krivo? — gotovo niso hoteli barigelj delati! Dobro bi bilo, ako bi naš novi oskrbnik slavnemu obrtništvu Šneperskih gozdov nekoliko pojasnil, kolikšen dobiček ima, ko lepe mlade, po 9, 8, tudi 7 palcev debele hoje za krlje odkazuje, seka in reže, da je veselje videti! Al se ne pravi to, nov kras narejati? Še obče spoštovanemu vredništvu „Novic“ je zadnjič dokaz v puhli in prazni odgovor vrnil (da je zaslužek zmiraj gotov). Kdo je še pred enim letom vedel za tisti zaslužek, na kterege on meri? koliko časa pa bode trpel? Gotovo ne dolgo! In akoravno bi bil večni, koliko ljudi in blaga se more tam preživiti? Recimo, da ena cela vas. Kaj pa z družimi? — Prečudno je še to, kar on pravi, da pozimi kmetu živina v štali škodo dela. Pojasnite nam tedaj, kako pri vas v Š—i ravnate pozimi z blagom, morebiti mu količke od zadej zabijete? Od kodi pa potlej gnoj dobiti, brez kterege je v naših krajih vse obdelovanje zemlje to, kar po suhem bregu ribam mreže staviti! Res, da dandanes hoče že vsak pisatelj biti, bodi-si prav ali neprav, ne gledé na to, ali ne žali onih, katerim namerava taka pisma, in brez ozira na to, ali tudi stvar ume, v katero se vtikuje? Prvo je učiti samega sebe, potem še le grajati druge!

V imenu več Ložanov.

**Iz Vipavske doline 18. sušca.** — „Novice“ so se unidan čudile, kako je to mogoče, da je čisto slovenska kmetiška občina v Postojnskem okraji namesti slovenskega zakonika si naročila nemškega? Naj Vam povem uganjko te zastavice. Lože je imé oni prekrščen občini in njen župan je grajščak Jožef Mayer, kateri se je 1867. leta proti volitvi prečastitega dekana Grabrijana za deželnega poslanca zeló upiral in dr. Spacapana vrival. Ta mož bi na slovenski zemlji menda rad nemški narod imel, zato je njegovo delovanje le za „nemško glorio“. Grajano naročilo nemškega zakonika je tedaj le osebno djanje; občinski odbor ga gotovo za to ni pooblastil, ker Ložanje so, razun njega, vsi poštenega narodnega duhá. Vendar nemškutarski časniki tako reč brž zgrabijo ter po svetu trobijo, da nam ni treba domačega — slovenskega — jezika, saj je na Kranjskem že vsaka vas — nemška! Gospod Mayer, če hoče za-se imeti nemški zakonik, naj bi si ga kupil za svoj denar, nobeden mu ne bode branil; al za denar slovenske občine naj se naroči slovensk zakonik, da ga, ako hočejo, vsi lahko beró.

**V Paradišči 25. sušca. M. J-r.** — V zadnjem listu „Novic“ smo brali, da je nemški liberalizem ob glavo, to je, da je minister Giskra popustil državno krmilo. Mi kmetje, ktere v politiki le prosta domača pamet vodi, mislimo, da, če pastir zapusti svojo čedo, se tudi čeda kmalu razgubi, — in res zadnji čas je, da prestane tudi regiment, ki ne stvari čevljev po nogi, ampak nogo sili po kopitu. Kar dve leti gledamo ža-

\*) Ker ta dopis enako stvar pretresa, kakor dopis „iz Podgore“ s podpisom „več trgovcev“, ki smo ga kasneje prejeli, naj zado-  
stuje natis enega. Vred.

lostni, je to, da se našim deželam vrivajo najbolj verske novine, ki so iz tujstva vzete: civilni zakon, ločitev šole od cerkve itd. Pri vseh teh rečeh pa nam liberalci kličejo kakor Turek nekdanj, ko je kristijanom glave rezal: „ne boj se, ne boj se!“ Tudi ti „svobodnjaki“ nas božajo rekoč: ne bojte se županovega zakona, — ne bojte se, da namesti skušenega dekana, ki med nami živi in šolstvo in nas dobro pozna, šoli zapoveduje „beziirkshauptmann“, ki ima vse druga opravila kakor so šolska. Nemški kolovodji dunajskega državnega zbora niso nikoli pomislili, da za vsak kraj ni vsak sad! Le konfesionalne muhe mu po glavi rojijo, — o tem pa, da bi nam bil zljajšal pretežko breme davkov, o tem, da bi narodna ravnopravnost bila kruh, ki se vsem narodom enako reže, in o družih nam krvavo potrebnih rečeh ni sklenil nič, ali če je kaj sklenil, ni zahteval, da se izpelje. Zastonj se napenja za centralizem, vsaj bi vedeti mogel, da tako ne gré in nikdar ne pojde, če se tudi na glavo postavi. Žalostna majka Avstrija, ako njeni državniki ne nastopijo vse drugačne poti!

**Iz Žirov** 24. sušca. J. Č. (*Huda zima; njeni nasledki; živinski sejm.*) Mnogim žalostnim naznanilom o letošnji hudi zimi, ki smo jih v „Novicah“ že brali, dostavljam tudi jaz iz naše okolice naslednje vrstice:

Nenavadno huda in dolga zima, ki se je pri nas že 18. oktobra t. l. pričela, je tudi nam že mnogo škode naredila. Bil je koj prvi sneg za 2—3 pedi debel in tako so bila ljudem vsa pota do stelje in drv že pred mesecem listopadom popolnoma zametene, bili so ljudje brez stelje in drv, in kdor se ni dobro podvizal, ostala mu je tudi kuha pod snegom. Da tudi goveda in drobnica navadne jesenske paše ni imela, zastopi se samo po sebi. Dobili smo pozneje snega še toliko, da res stari ljudje ne pomnijo še takega. Bil je po vaséh po 2 do 3 čevlje visok, po hribih pa, zlasti nasproti Idriji, bilo ga je tu in tam za seženj visokosti, tako, da večkrat od nas ni bilo moč ne v Idrijo ne v Loko ne peš ne s sanmi ne nikakor; tičali smo doma vedno, kot zajec v brlogu, in zarad pomanjkanja drv večidel pri slabo gorkih pečeh. Iz marsiktere na samoti stoječe koč, kakoršnih se po naših nemilih hribih dovolj nahaja, niso mogli stari in bolehnji ljudje po več tednov niti k božji službi niti nikamor. Tudi pot do šole bila je našim oddaljenim otrokom skoraj vedno zaprta. Z debelim snegom združil se je bil pa še tudi zelo hud mraz; kazal je R. gorkomer večkrat na 21 stopinj; bilo je toraj mraza in snega dovolj. Žalibog, da so nasledki tako hude zime jako žalostni! Kmetom našim primanjuje celo zimo drv in stelje; bati se je, da jim bode zanaprej primanjkovalo tudi piče za živino, kajti nočejšna noč padlo je zopet novega snega za 3 pedi, in danes sneži še celi dan, da je joj! Ozimino žito je najbrže tudi pri nas zelo pod zlo; kdaj bomo pa jarino sejali, sam Bog vé! Kmetijski pregovor pravi: „pozna setev, slaba žetev“. — Neizrečeno velika škoda se godi pa tudi po sadnih vrtilih pri sadnem drevju. Kar nista prejšnji sneg in mraz poškodovala in pokončala, bo gotovo današnji, ki gré kot da bi moko sejal, poklestil tako, da bo žalostno!

Nenavadno huda letošnja zima je tudi človeškemu zdravju zelo škodljiva. Ljudje boleajo v naši okolici, da je od sile. Pa če bi le boleali, bi še bilo; al tudi smrt brije s kosó, da je joj! Izročili smo jih materi zemlji letos že samo v naši fari 38; — to je za komaj 3 mesece veliko število!

Včerajšnji sejm (sredpostno sredo) bil je pri nas, kakor sem videl in slišal, za vsako kupčijo izvrsten; spečalo se je obilo blaga, zlasti je bila kupčija z govejo živino jako živahna. Da našim kmetom, posebno hri-

bovcem večidel le živinoreja k blagostanju pripomore, je gotovo, in tega so naši kmetje tudi sami prepričani, ker se z živinorejo z veseljem in marljivo pečajo. Da je pa v naši fari tudi zares veliko lepe in dobro rejene živine, je tudi res; zato bi bilo želeti, da bi se tega več kupcev tudi iz daljnih krajev čedalje bolj prepričalo. Zato vsi, ki lepo in debelo rejeno živino kupiti želite, v sredo po veliki noči zopet na sejm v Žire prihitite!

**Iz Postojne.** (*Čitalnica naša*) ima občni zbor 3. dan aprila popoldne ob 5. uri v svoji dvorani; dnevni red mu bo: 1. Govor predsednikov; 2. sporočilo tajnikovo; 3. poročilo denarničarja; 4. volitev prvosednika in 10 odbornikov. Ta večer napravi čitalnica „besedo“; program jej bo: Petje zbora. 2. Deklamacija. 3. Tombola. 4. Petje zbora. 5. Šaloigra dozda še nikjer igrana: „Kdo vé, čemu je to dobro“, poslovenjena od Radoslava. V zbor in besedo se uljudno vabijo udje.

**Iz Kamnika** 28. marca. — Preteklo nedeljo je čitalnica naša napravila prav lepo „besedo“. (Popis obširnejši drugi pot.)

**Iz Šenčurja** 24. sušca. R. (*Spomlad noče biti.*) Že je zazelenelo površje zemlje na solnčnih bregovih prebujeno iz zimskega spanja po raztopljeni sneženi odeji; že so vsled tega pririle iz njenega krila prve jarne cvetice: bele slepice ali kurice (*Heleborus niger*); snegobeli zvončki (*Galanthus nivalis*); pritlikaste brkončice ali trobentice (*Primula acaulis*); spomladne nunke (*Crocus vernus*) in še druge, oznanovaje nam bližajočo se spomlad; veselo žvrgolé je poljski škrjanček se že kviško vrtel v krogih prepevaje slavo Bogu na višavah in budivši kmetovalca na zakasnjeno delo opominjevaje ga: „oraj, oraj, oraj! kopaj, kopaj, kopaj! sej, sej, sej!“ prav brezskrbno, neboječ se več hudega mraza, je nekako ponosno ponavljal ščinkovec svojo zabavljivo pesmico: „živ, živ, živ, ne boš me več učil!“ ko je med tem njegova izvoljena tovaršica znašala gnjezdo v kako skrito koračo drevesa; kratko: vse je oživel, vse je bilo veselo — a nenadoma zvije nestanoviti sušec s svojim repom, prihajoča mrzla burja ostro pribrije ter pripodivša sive oblake pokrije čez noč in dan zemljo z novo še čez čevljev debelo sneženo odejo, pod katero zdaj prezgodnje cvetice dremotno pobešajo svoje razcvetene venčke pričakovaje toplih južnih sapic in gorkih solnčnih žarkov, da jim raztopé nepričakovano ledenomrzlo ogrinjalo. Kaj bo, kakošen bo nasledek te tako hude in dolgo trajajoče zime, ves zavzemši in pobitega srca skrbno poprašuje kmetovalec, ki žalostno opazuje, da se mu ne samo v svislih in šupah, ktere je s klajo in nasteljo jesen založil, vidno huje jasni, temoč tudi vidi, da bo treba ročno prijeti za plug in preorati ter obsejati njive z jarim, za predragi denar kupljenim žitom, ker je ozimina skoraj popolnoma pozebla. Spomlad se nam bliža, al nič prida nam ne obeta.

**Iz okolice Kranjske** — se piše „Triglavu“ o žalostnih nasledkih, s katerimi nam preti letošnja zima, med drugim pa nam dopisnik kaže zopet očetovsko skrb blagega rodoljuba gosp. barona Antona Zoisa, ki ob hudi zimi zopet ni pozabil nadlog revniših Predosljanov in jim, kakor je njegova znana navada, brez vsega skazovanja podaril 100 gold., ko je nedavno popred tudi šolski mladini daroval 50 gld., kateri je vseskozi skrben oče. Gledé na premilo srce res izvrstnega našega barona Antona Zoisa-a mu kliče vsak domoljub: Bog ga nam ohrani še mnogo mnogo let!

**Iz Podsmreka pri Dobrovi.** — Sadjerejcem zaznanja France Bizjak, posestnik v Podsmreku, kteremu je kmetijska družba vže dve svetinji podarila, da

ima na prodaj po nizki ceni: 200 jablan po 4 in 5 let starih, 200 raznih visocih hrušek in pa 200 pritlikovcev. **Iz Ljubljane.** C. kr. ministerstvo kmetijstva je družbi kmetijski ponudilo za poskušnjo en funt semena neke indijanske rastline, ki se indijanski povodni rajž (*Zizania aquatica*) imenuje. Ministerstvo piše, da si je zelo prizadevalo iz New-Yorka dobiti semena te indijanske rastline, ktera v svoji domačiji v bajaranjih in jezerih do 4 čevljev v globočino raste; zrnje služi ondi ljudem za živež, iz slame pa se dela papir. — Poskusila se bode tedaj tudi pri nas.

— Svetli knezoškof so pretekli teden prišli iz Rima nazaj, kamor se neki pa spet konec prihodnjega meseca vrnejo.

— (*Mestna družba za vkvartiranje vojakov v Trinovem*) je v nedeljo pod vodstvom gosp. Jan. Horaka imela letni zbor. Poročilo kaže, da so dolгови kosarne poplačani in da ima društvo 845 gold. 85 kr. premoženja. Dobro!

— (*Dramatičnemu društvu*) je deželni odbor dovolil, da v prihodnji glediščini sêzoni more trikrat na mesec v gledišču igrati: 2 nedelji in en delavnik.

— (*Matica slovenska*.) Odsek za izdavanje knjig je sklenil, da se knjiga „Slovenski Štajar“ razdeli v II dela, tako, da 1. že tiskani oddelek in 2., ki še ni dovršen v rokopisu, dasta I. del; 3. oddelek, ki ga je dovršil g. dr. J. Geršak, in 4. pa II. del. Tretji oddelek „národno gospodarstvo“ izide za 1870. leto kot 3. snopič, toraj pred drugim, ker ta še ni dovršen v rokopisu. — Dalje je s tiskarjem Blaznikom sklenil pogodbo za tiskanje Matičinih knjig za 1870. leto (*Koseskijeva dela*, *Schödljerjeva astronomija* in *kemijo*, *Slovenski Štajar* 3. snopič in *Letopis* za 1870. l.) in s Köke-jem o zemljovidih (severna in južna Amerika pa Azija). — Naposled je bilo sklenjeno, da Matica sl. c. k. kranjski deželni vladi, ktera knjižnicam vseh kranjskih šol oskrbi prvi snopič slov. atlanta (poluti, Evropo in Avstrijo), prepusti po znižani ceni; ravno tako tudi telovadbini knjigi, katerih nakupi mnogo. — Učitelji družih slovenskih kronovin, obrnite se do svojih c. kr. vlad, da Vašim šolam naklonijo enake darove. — Za šolske knjižnice bila bi jako koristna tudi Rossmässlerjeva knjiga „Štirje letni časi“, s prelepimi podobami, ki prav umevno in zabavno razklada rastlinstvo. Matica bi šolskim knjižnicam gotovo tudi to knjigo rada dala po znižani ceni. — Matica toraj za 1870. leto dá svojim udom: 1) Slovenski Štajar 3. snopič; 2) Schödljerjeve knjige prirode 2. snopič; 3) Koseskijeva pesniška dela; 4) Letopis in 5) slovenskega atlanta 2. snopič (severno in južno Ameriko, pa Azijo). Knjige za 1869. leto izdane, privabile so mnogo novih udov, nadjamo se, da jih knjige, ravnokar naznanjene, še več privabijo. Tako Matično delovanje brez vsega hrupa vsako leto lep sad rodi. Njene knjige večidel so izvrstne po svojem obsežku a tudi lične v svoji obliki, vredne takega znanstvenega zavoda, kakor je Matica, in s svojimi zemljovidi, ki so prvi plodovi slovenskega slovstva, more se še posebno ponašati.

— (*Papirnica v Vevčah, Medvodah itd.*) se bode spremenila v društvo na akcije (delnice) s kapitalom na 3 milijone gold., v katero stopi, kdor vzame kaj akcij.

— (*Volitve mestnega zbora*) so se začele v pondeljek s tretjim razredom. Grozno revne so bile. Narodni mestjani se še v pondeljek zmenili niso za „rotovž“; le nemška stranka je tirala svoje privržence h jerbasu, da so oddali svoje volilne liste — al bilo jih je le 110 — volilcev pa je 342. Po takem tedaj se še tretjina ni udeležila volitev, kajti jih ni prišlo volit 232. Letos po

takem še manj kakor lani; lani je bilo volilcev le 322, in prišlo jih je volit 111. Zelo zanimiv je letošnji imenik volilcev; on kaže, kako skrbno je nemški „gemeinderath“ nabiral volilce v 3. razred, da jih je nabral 342 memo lanskih 322. V samem tem razredu vidimo zdaj vpisano celo armado (22) uradnikov od železnice, na ktere se „gemeinderath“ sedanji gotovo zanašati more, da mu množijo gardo nemško. Gospodje Hansel, Leskovic in Winkler, vsi voljeni enoglasno, lahko tedaj rečejo: „Germania v najlepši edinosti nas je volila“. A tudi izvoljenci v 2. in 1. razredu bodo isto lahko rekli, in zopet bo „konstitucionalno društvo“ štelo „die Häupter seiner Lieben, und sieh! — es fehlt kein theueres Haupt“. — Ker je „gemeinderath“ tako zlo pogorel pri volitvah v pondeljek dopoldne, je popoldne za poskušnjo gasila nova požarna straža. To vam je bila prava komedija, zdaj za oginj tako, kakor je komedija z mrličji pri „pompe funebre“. Orodje je dobro; al kako bodo taki „prostovoljci“, kakor „Tagblattov“ vrednik itd. delali v deževnem vremenu, ponoči itd., to bode skušnja učila. Za „Feuerwehrkneipe“ utegnejo izvrstni biti, al — požarišče ni šala.

Včeraj je volil 2. razred, ki šteje 609 volilcev, med kterimi je čez 230 ces. uradnikov in cesarskih oficirjev 50. Prišlo je pa od 609 volilcev volit le 271, tedaj le dobra tretjina in tedaj še manj kot lani, ki so si za svoje zastopnike izvolili dr. Keesbacherja, dr. Schreya (ki z Dežmanom vred delata „Tagblatt“) in pa dr. Schöppelna.

— (*Beseda v čitalnici v nedeljo*) bila je prav prikladna: lepa v pevskem in deklamatoričnem oddelku, pa tudi kratkočasna v srečkanji.

— Gospod dr. Tancer, dobroznani zdravnik za zobé, je iz Gradca došel v Ljubljano, kjer ostane kakih 14 dni, na pomoč vsacemu, kdor ima s svojimi zobmi kakošno nadlogo.

— (*V Novomesto*) pride za predsednika c. k. okrožne sodnije gosp. Gertscher, dozda svetnik pri c. kr. deželni sodnji ljubljanski. Pl. Scheuchenstuel bode jako vesel, da Novomesto za njim dobí tega gospoda, ki ima o národnih zadevah prav ta program, kakor ga v deželnem zboru razvija gosp. Kromer.

— Agent g. Maks Günzler v Ljubljani oskrbuje seme lucernske detelje prav po ceni; cent izvirne francoske lucerne veljá na Dunaji 37 gold.: ogerske 30 $\frac{1}{4}$  gold. v Peštu; vožnina utegne za cent znesti 2 gold.

## Novičar iz domačih in ptujih dežel.

*Iz Dunaja.* Ker je dr. Giskra se odpovedal ministerstvu in le do konca državnega zbora še svoj posel opravlja, se ugibuje, kdo bode njegov naslednik. Vse pa kaže na to, da mora kmalu konec biti vsemu sedanjemu ministerstvu in sedanjemu državnemu zboru, da nastopi nova sistema. Preočito je, da ta nemška stranka, ki je zdaj 2 leti vsemogočna zvonec nosila in svoje prvake poslala v ministerstvo, nikakor ni sposobna Avstrijo vladati. Z njenim odstopom z vladajočega odra odkljenka centralizmu, ki ga je Schmerling stvaril za vso Avstrijo, Beust pa razcepil na dvoje, Cislahtaniji pustivši nemškega, Translahtaniji pa magjarskega. To pa nikoli ni bil in nikoli ne bode naravni stan za mnogozgodovinsko in mnogonarodno Avstrijo; tedaj sam v sebi nosi strup pogina. Važni časi so tedaj pred durmi.

— Zbornica poslancev je v hitrici pretekli teden dognala proračun državnih stroškov in dohodkov za letošnje leto. Stroški so šteti na 320 milijonov in 739.254 gld., dohodki pa na 317 milij. in 195.040 gld.